न हि सांशयिकं कुर्यादित्युवाच वृहस्पतिः ॥११॥
सन्दिग्धो विजयो युद्धे जनानामिह युध्यतां ।
उपायत्रितयादूर्ध्वं तस्मांद्युद्धं समाचरेत् ॥१२॥
असन्दधानो मानाद्यः समेनापि हतो भृशं ।
५ आमकुम्भ इवान्येन करोत्युभयसङ्क्षयं ॥१३॥
समं शक्तिमता युद्धमशक्तस्य हि मृत्यवे ।
दृषत् कुम्भमिव भित्वा तावत् तिष्ठति शक्तिमान् ॥१४॥
अन्यच्च। भूमिर्मित्रं हिरण्यं वा विग्रहस्य फलत्रयं ।
नास्त्येकमपि यद्येषां विग्रहं न समाचरेत् ॥१५॥
१० खननाखुविलं सिंहः पाषाणसकलाकुलं ।
प्राप्नोति नखभङ्गं वा फलं वा मूषको भवेत् ॥१६॥
तस्मान्न स्यात् फलं यत्र पुष्टं युद्धं तु केवलं ।
न तत् स्वयं समुत्पाद्यं कर्तव्यं न कथञ्चन ॥१७॥
बलीयसा समाक्रान्तो वैतसीं वृत्तिमाचरेत् ।
१५ वाञ्छन् न ध्वंसिनीं लक्ष्मीं न भौजङ्गीं कदाचन ॥१८॥
कुर्वन् हि वैतसीं वृत्तिं प्राप्नोति महतीं श्रियं ।
भुजङ्गवृत्तिमापन्नो वधमर्हति केवलं ॥१९॥
कौर्मं सङ्कोचमास्थाय प्रहारानपि मर्षयेत् ।
काले काले च मतिमानुत्तिष्ठेत् कृष्णसर्पवत् ॥२०॥
२० आगतं विग्रहं गत्वा सुसाम्ना प्रशमं नयेत् ।
विजयस्य ह्यनित्यत्वाद्रभसाच्च समुत्पतेत् ॥२१॥
तथा च। बलिना सह योद्धव्यमिति नास्ति निदर्शनं ।
प्रतिवातं न हि घनः कदाचिदुपसर्पति ॥२२॥
एवमुज्जीवी साममन्त्रं सन्धिकारं लब्धवान्। अथ तच्छ्रुत्वा सञ्जीवि
२५ नमाह। भद्र तवाभिप्रायमपि श्रोतुमिच्छामि। स आह। देव न